

Ћачко шеџо

Лист ученика Основне школе "Ратко Јовановић"

Крушчица јануар 2005. број 1

**ОВЕ
ШКОЛЕ
ДЕЦА
ВОЛЕ**

Садржај:

Лична карта Школе	4
Школске вести	5
Они знају боље	6
Пружимо дрвету јошједну шансу	7-8
Еко-тест	9
Последњи мохиканци	10
За лепши осмех	11
Из ђачких клупа	12
Да имам у срцу виноград песама	13
Слике завичаја	14
Занимљиви свет	15

Оснивач и издавач листа Основна школа "Ратко Јовановић" Крушчица,
31233 Крушчица

Директор: Данијела Гачановић

Главни и одговорни уредник: Славица Радовић

Насловна страна, обликовање и фотографије: Петар Марјановић

Фотографије биолошке секције: Милан Стјепановић

Техничка помоћ: Марија Савић, Анка Тодосијевић и Милош Јоксимовић

e-mail: oskruscica@ptt.yu

ШКОЛА

Прво школско звоно у Крушчици огласило се пре 82 године, давне 1922. године. У згради крушчичке општине, на месту званом Бјеловац, почела је са радом основна школа. Ђаци су наставу похађали ту све до школске 1928/1929. године када је школа премештена у данашњи центар села, у кућу Добросава Перовића. Садашња школска зграда саграђена је 1929. године. У то време била је то једна од најсавременијих и најлепших школских зграда у ариљском срезу. Крушчичани су ово све добили захваљујући великом добротвору Сави Савићу, познатом београдском привреднику, банкару, трговцу родом из овог краја. Желећи да се људи из овог краја описмене и стекну основно образовање Сава је о свом трошку купио земљиште и подигао школу, као поклон завичају. Школска зграда из 1929. Године је проширена и дограђена 1968. године и у њој и данас ђаци похађају наставу. За протеклих осам деценија постојања кроз њу су прошле генерације и генерације ђака.

После Другог светског рата школа је добила име по Ратку Јовановићу, народном хероју из Крушчице.

Данас Основна школа "Ратко Јовановић" у Крушчици ради као самостална, матична школа са седиштем у Крушчици и издвојеним одељењима у Висоци, Радошеву, Гривској и Северову. Осморазредне школе су у Крушчици и Висоци, а остале су четвороразредне и раде као неподељене школе.

На жалост, из године у годину број ученика опада. Некада је школа радила у две смене, а данас у матичној школи и свим издвојеним одељењима има свега 105 ученика. Матична школа и четири издвојена одељења имају укупно 27 запослених од којих је 6 учитеља и 18 наставника, углавном млад колектив, најмлађи на подручју Златиборског округа.

У Северову је, у кући Милосава Авакумовића, 1919. године отворена школа, а садашња зграда саграђена је 1935. године

Школа у Висоци је основана 1920. године у кући Винке Александрић, а школска зграда у којој се и сада одржава настава саграђена је 1938. године.

У кући Вучка Радељића 1946. године уписани су први ђаци у школу у Радошеву, а већ 1948. године добили су нову школску зграду.

Школа у Гривској почела је са радом 1916. године у кући Адама Маринковића, а зграда у којој и данас ђаци похађају наставу саграђена је 1931. године.

МАЈСТОРИ, МАЈСТОРИ

Наша школска зграда стара је скоро осамдесет година. Онај део који је саграђен 1929. године, захваљујући великом добротвору Сави Савићу још увек је, слободно можемо рећи, у одличном стању, али нови, дограђен четрдесетак година касније, прилично је био оштећен. Ученици већ четири године не могу да користе физкултурну салу зато што кров прокишњава, што су пропали подови и што је концентрација влаге велика. Плафон у ходнику на једном делу зграде био је почео да се руши, а и неке од учионица нису биле безбедне за одржавање наставе. У прошлој школској години урађен је добар део поправки. Захваљујући Скупштини општине и Министарству просвете и спорта обезбеђена су неопходна средства за реконструкцију дела школске зграде. Тако је стављен нови кров на физкултурну салу и на део школе, адаптирани су део ходника и три учионице у којима сада ђаци похађају наставу. У току ове школске године почело се са адаптацијом још две учионице и надамо се да ће и оне ускоро бити у потпуности спремне да приме ђаке.

НОВИ КОМПЈУТЕРИ

До скоро је компјутерска опрема у сеоским школама била само апстрактна жеља. Ни наша школа није била поштеђена тога. Ученици су се са радом на компјутеру могли упознати само на часовима техничког образовања. Међутим, од недавно ситуација се, барем код нас, променила. Захваљујући Министарству просвете и спорта Основна школа "Ратко Јовановић" добила је на поклон четири половна рачунара који су искључиво намењени за потребе ученика. Тако сада у свакој учионици, које користе ученици од V до VIII разреда, постоји по рачунар. Ученици их користе за рад на часовима, али и у слободно време док бораве у школи.

Ученици и наставници школе се још једном захваљују Министарству просвете и спорта што им је омогућила овако вредно и неопходно наставно средство.

ЦРВЕНИ КРСТ

Школа је увек имала добру и успешну сарадњу са Црвеним крстом. Средином новембра у нашу школу стигло је 30 пакета хуманитарне помоћи који су били намењени материјално најугроженијим ученицима. Пакети су садржали хигијенски и школски прибор. С обзиром да школа има и четири издвојена одељења, помоћ су добили и ученици из Високе и Северова. Циљ ове акције био је да се бар мало помогне материјално најугроженијим ученицима и да им се колико толико олакша школовање. Није нам била намера никога да увредимо, већ само да помогнемо, и драго нам је што су ученици нашу добру намеру схватили.

Наставник енглеског језика
Александар Јовановић:

They know more

Као раднику друге школе наметнуо ми се утисак да су ученици из Крушчице далеко успешнији од ученика школе у којој ја радим, предајем енглески језик. Изнео бих неке податке пре него што се запитамо зашто је то тако.

Сваког уторка, после редовне наставе, у овој школи се одржава течај енглеског језика у трајању од једног до два часа како би ученици стекли право на полагање ванредног испита из енглеског језика по програму једног разреда основне школе и исти редовно похађали у даљем школовању. Школске 2003/2004. године група из Крушчице са мном на челу је програм петог разреда, за који су у редовној настави предвиђена 144 часа, успела да реализује за непуних 60 часова. То би некако и могло да се аргументује чињеницом да су деца више учила код куће и позитиван успех би свакако могао да се очекује. Међутим приликом сваког теста или друге провере знања, идентичне оној коју примењујем у матичној школи, ови ученици су постизали изванредне резултате. Узмимо за пример писмени задатак из јануара на коме се радио превод са српског на енглески језик. Ученици моје школе су остварили просечну оцену 2,91, да би ученици школе из Крушчице, после само два и по месеца курса са по два часа недељно, идентичне реченице превели са просечном оценом 4,00 која би била и већа да није било неколико недовољних код ученика који су касније и одустали од курса. Слично је било и са осталим проверама знања које су, управо због ограниченог броја часова, биле учесталије него обично. Дошао је и ванредни испит пред стручном комисијом који се сертифиције од стране директора школе, а уверење се издаје заједно са ђачком књижицом. Положен је са просечном оценом 4,14, где добар део ученика није имао ниједну грешку ни на усменом ни на писменом делу. Подсећам да сам им одржао готово три пута мање часова од онога што је предвиђено у редовној настави.

Ове школске године имамо две групе: програм петог и програм шестог разреда, за оба остављено по око 50 часова. Нема сумње да ће се оба програма комплетно и успешно реализовати. Већ ми се назире бољи резултати рада са овом децом од оних које постижем са децом у редовној настави, тако да сам убеђен да ће на ванредном испиту у јуну проћи још боље него прошле године и то са просечном оценом од најмање 4,50 утолико пре што је неколико осредњих ученика ове године одустало од курса

Лично користим сваку прилику да ученицима и колегама из моје школе поменем и образложим добар пример ученика ОШ "Ратко Јовановић" из Крушчице.

Да ли то деца са "планине" имају боље развијену радну навику од деце из "равнице", или су једноставно креативнија услед здраве животне средине?

Г А Л Е Р И Ј А

Билјана Стаменић, V разред

Мислава Ковачевић, VII разред

ПРУЖИМО ДРВЕТУ ЈОШ ЈЕДНУ ШАНСУ

ИСТОРИЈА ПАПИРА И ЊЕГОВЕ РЕЦИКЛАЖЕ

Историја папира датира од пре скоро 2000 година. Пре тога, људи су комуницирали путем цртежа и симбола изрезбарених на камену, костима, зидовима пећина или таблама глине.

Папир каквог данас, знамо по први пут је направљен у месту Lei-Yang, у Кини. Аг ари су од Кинеза научили тајну прављења хартије и пренели у Европу. Прва радионица за производњу папира саграђена је у Шпанији, а касније папир је почео да се производи и широм Европе. У почетку папир је коришћен само за штампање важнијих књига, Библије и званичних докумената.

У почетку, америчке радионице за производњу папира, користиле су кинески метод прераде, а касније, како су захтеви за папиром расли, радионице су за добијање папира користиле дрво.

Фабрике хартије користе и рециклирани папир, струготину и иверје која заостаје након обраде дрвене грађе да би направили нови папир. Данас, добар део папира који користимо, направљен је од рециклираног папира. Када рециклираш свој употребљени папир, фабрике ће га искористити за прављење новина, хартије за свеске, папирне кесе за амбалажу, картонске кутије, коверте, часописе и друге производе од папира.

НАПРАВИЛИ СМО РЕЦИКЛИРАНИ ПАПИР

Стари папир потопили смо у воду и оставили да одстоји 12 сати. После 12 сати папир смо исцепкали на танке траке.

Исцепкан папир смо иситнили миксером и добили водену кашу која се зове ПУЛПА.

Пулпу смо процедили кроз сито да бисмо је одвојили од воде.

Добијена и одвојена пулпа од воде.

Оцеђену пулпу још мало смо исцедили рукама и ставили у пресу да бисмо добили жељену дебљину папира.

Добијени папир смо осушили, затим обликовали и украсили свако по својој жељи.

Наш рециклирани папир.

ПРУЖИМО ДРВЕТУ ЈОШ ЈЕДНУ ШАНСУ

Чудно или не ... ИСТИНА ЈЕ!

- ❖ Производњом једних новина од рециклираног папира уштеди се 1.8 -2.7 кубних метара простора на депонијама.
- ❖ Приликом рециклаже папира смањује се загађење ваздуха за 73% у односу на то када се папир добија из природних влакана свеже масе дрвета.
- ❖ Приликом рециклаже папира користи се 61% мање воде него када се папир производи од природних влакана.
- ❖ Рециклажом папира уштеди се 60% енергије него кад се за то користи нова дрвна сировина.
- ❖ Годишње само једно дрво је у стању да из ваздуха пречисти око 27 килограма различитих загађивача.
- ❖ Свака тона рециклираног папира уштеди 31500 литара воде, која је потребна за добијање истог из сировог влакна.
- ❖ Током II Светског рата сировине су биле на цени; рециклажа папира у свету била је 33% што је више него рециклажа у већини земаља данас.
- ❖ Од једног петнестогодишњег дрвета може се добити 700 папирнатих кеса. Ова количина се употреби у току само једног сата у самопослугама широм света . То значи 60500000 папирних кеса у току једне године.
- ❖ Просечан Американац, у току године, искористи онолико папира, дрвне грађе и других производа колико подмирује 7 стабала дрвећа. Када се помножи са бројем становника који живе тренутно у САД-у то износи 200000000 стабала годишње.
- ❖ Када се осети мирис депоније, то најчешће потиче од папира који се налази на њој!
- ❖ Свака тона рециклираног папира спасава живот 17 стабала дрвећа, која сваке године апсорбују 120 килограма угљен-диоксида.
- ❖ Спаљивањем једне тоне папира ослободи се 1200 килограма угљен-диоксида.

РЕЦИКЛИРАЈ !!!

ТЕСТ

КОЛИКО СУ ВЕЛИКА МОЈА СТОПАЛА?

Папир и оловка је све што вам је потребно да бисте урадили овај мали тест. Добро размислите пре него што дате одговор!

Конечан резултат представите вам ВАШЕ ЕКОЛОШКЕ СТОПЕ или што у преводу значи минималну површину плодне земље која садржи, посредно или непосредно, све ресурсе и простор који вам је потребан, као и ваше учешће у загађивању животне средине и депоновању чврстог отпада. (Пажња! Ово је само део човековог учешћа у животу Планете.)

ХРАНА

Колико су следеће врсте намирница присутне у вашој исхрани током једне недеље?

1. Поврће и воће _____ kg x 60,5 = _____
2. Пилетина _____ kg x 127 = _____
3. Грасетина _____ kg x 295,5 = _____
4. Јунетина _____ kg x 1500 = _____
5. Роба _____ kg x 409 = _____
6. Цереалије, биринач, шестенина _____ kg x 65,5 = _____
7. Јаја _____ ком. x 47 = _____

СТАМБЕНИ ПРОСТОР

Колико је велики стамбени простор у коме живите?

Квадратура стамбеног простора: _____ x 1,4 / број чланова вашег домаћинства = _____.

ТРАНСПОРТ

Колика је ваша недељна потрошња горива?

Недељна потрошња горива у литрима: _____ литара x 418 = _____.

ПОТРОШЊА ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

Колико kWh електричне енергије потрошите у току једног месеца?
(За овај део теста потребан вам је прошломесечни рачун за струју).

Месечна потрошња електричне енергије: _____ kWh x 5,5 / број чланова домаћинства = _____.

ПОТРОШЊА ВОДЕ

Колико литара воде потрошите у току једног дана?
(Просечан Београђанин потроши око 70 – 150 литара воде дневно).

Дневна потрошња воде _____ литара x 4,8 = _____.

ОДЛАГАЊЕ КОМУНАЛНОГ ОТПАДА

Колико се кг отпада издвоји у току једне недеље у вашој породици?
(Просечна београдска породица издвоји око 20 kg комуналног отпада у току једне недеље).

Недељно одлагање отпада _____ kg x 28 / број чланова домаћинства = _____.

Саберите добијене резултате и помножите са 1,3 и добићете колики део Планете користите да бисте задовољили своје потребе!

УКУПАН РЕЗУЛТАТ: _____ x 1,3 = _____ m².

Последњи мохиканци

Уочи самог изласка новина западе нама из школе у Високој да напишемо текст о купљењу шљива. Размишљали смо да би сасвим нормално било да текст изгледа овако:

“У Високој су ученици, заједно са својим наставницима, почетком ове школске године, у складу са наставним планом и програмом Школе, а у оквиру 15 часова обавезног друштвено-корисног рада, купили шљиве. Радови су извођени тог и тог дана на парцели пољопривредног произвиђача тог и тог, при чему је накупљено толико и толико тона шљива. Ученици наше школе су остварили приход од толико и толико динара што ће уложити за свој заједнички излет заказан за мај 2005. године.”

Или можда је могло овако:

“Школске јабуке у Високој нису родиле, није било ни сече дрва у школској шуми, ништа друштвено-корисно, па ђаци ове школе одлучише да, као њихови родитељи пре много, много година, својим радом, прибаве паре за излет.

Родитељи сви до једног идеју похвалише и одобрише.

Наставници сви до једног помогоше.

Директорка радо подржа акцију, а надлежни из министарства се јако зачудише и радове дозволише.

Деца учише како се радом зарађује, а да се успут и не уморише.

Домаћини шљиве покупише.

Остаде само горак осећај да је ово последња школа у Србији која покушава да врати једну давно заборављену традицију због које је наведени друштвено-користан рад и уведен у школски програм.”

Г А Л Е Р И Ј А

Милјана Стаменић, VII разреде

Милана Гаприловић, III разреде

Па изаберите!

За лепши осмех

Бели, јаки, крупни, ситни, ретки, криви, ..., а најчешће "покварени". Зуби.

Због ових последњих најчешће трпимо бол или снисходљиво скупљамо усне и прекривамо шаком уста када, са неким милим и драгим, а нама веома битним, разговарамо. За већину су они небитан део тела иако се налазе на његовом централном излогу (много изложенији од фризура, ноктију ...) Можда је разлог и то што се добијају бесплатно и то чак два пута (Кажу да има срећника који их добијају и трећи пут, али то треба чекати).

Према техници израде и врсте употребљеног материјала зубе делимо на: златне, пластичне, порцеланске, ... и природне. Ови последњи, да ли због лошег материјала или лошег одржавања, у нашим крајевима, увелико губе битку. У њихову одбрану стао је Милош, учитељ у школи у Високој, који је и сам имао врло болна искуства везана за зубе. После колективног стоматолошког прегледа на који је водио све своје ученике и других прича о потреби одржавања хигијене зуба увео је и заједничко прање зуба у школи после доручка.

Осмех Милошевих ђака сваким даном је све лепши.

Пробајте и ви!

Г А Л Е Р И Ј А

Слађана Мијаиловић, VI разред

Драгана Станковић, VIII разред

ДРАМСКО-РЕЦИТАТОРСКА СЕКЦИЈА

У Основној школи “Ратко Јовановић” постоји много секција, а једна од њих је и драмско-рецитаторска.

Чланови ове секције су ученици од V до VIII разреда. Нас двадесетак сваке седмице долазимо на заједничке састанке на којима се договарамо о раду. Ти часови су прилика да свако од нас покаже своје глумачке способности. Ови часови су занимљиви, али с обзиром да сам ја већ другу годину члан ове секције, могу рећи да нека посебна атмосфера завлада када почнемо да припремамо програм за Савиндан. Пошто се приближава 27. јануар чланови драмско-рецитаторске секције приводе крају припреме око програма. Надамо се да ће и овај Савиндан бити успешан као и претходни, а ми се стварно трудимо да тако и буде.

После овог програма очекују нас припреме за школско такмичење рецитатора, а ако се будемо добро показали, можда се неко од нас пласира и за општинско такмичење. Никад се не зна.

Мени су ово часови посебно занимљиви зато што на њима долази до изражаја наша маштовитост и оригиналност.

Бојана Милетић,
VI разред

Владимир Димитријевић, VII разред

АНКЕТА: Какве школе деца воле?

Сматрамо да ученици активно треба да учествују у организацији школе. Зато смо међу њима спровели анонимну анкету о томе како би по њима требало да изгледа наша школа. На тај начин желели смо да сазнамо колико су ученици задовољни својом школом и шта је по њима потребно урадити да би она била још боља.

Нажалост, многи од ученика су неозбиљно схватили ово питање, па је било неочекиваних и неозбиљних одговора типа да би на часовима историје више требало да учимо о познатим личностима, а не тамо о некима који су живели пре петнаест, двадесет векова, или “Моја идеална школа била би без оцена, јер се неки ђаци секирају због њих.”

Наравно било је и оних који су ово питање озбиљно схватили и сматрали да својим предлогом могу допринети да наша школа изгледа још боље.

“Школа би требало да буде добро опремљена, са добром физкултурном салом, у свакој учионици би требало да има онолико компјутера колико и ученика.”

Било је и шаливих одговора: “Дечаци би требало да буду пристојнији и сваки би требало да прати по једну девојчицу до улаза у школу. Да буду као робови и слушају девојчице.”, или: “На клупама у школама би требало да стоје наше књиге да их не бисмо носили кући и тиме се умарали.”

Неозбиљне и шаливе одговоре ћемо занемарити и схватити их као “дечја посла”, али мислимо да би неке ипак требало уважити и на њиховом остварењу радити. Ми смо овом анкетом само покушали да сазнамо шта мисле ученици и какви су њихови предлози. Надамо се да смо бар мало помогли.

Јасмина Николић, VI разред
Слађана Мијаиловић, VI разред

Владимир Димитријевић, VII разред

Да имам у срцу виноград песама

Бојана Милетић је одлична ученица шестог разреда Основне школе "Ратко Јовановић" у Крушчици. Прва четири разреда завршила је у Радошеву, суседном селу, али пошто ту немају остали разреди, редовно долази и похађа наставу у крушчичкој школи до које стиже путујући аутобусом сваки дан по неколико километара. Бојана се бави писањем песама и због тога смо одлучили да се боље упознамо са њом

- Када си почела да пишеш поезију?

- Поезију сам почела да пишем у трећем разреду. Пошто се приближавао Осми март учитељица нам је рекла да напишемо песму о мајци. Написала сам, и прошле године, када сам дошла у нову школу, прочитала сам је наставници српског језика, Славици Радовић. Песма се допала наставници па је одлучила да је објави у локалним новинама "Ариљски хоризонти".

- Шта те привлачи да пишеш поезију, а не прозу или нешто друго?

- Да пишем поезију привукло ме је то што кроз њу могу да изразим своја осећања или природу.

- Да ли се неко из твоје породице бавио писањем песама или си ти прва која је пошла тим путем.

- Из моје породице писањем песама се бавила моја рођака. Веома добро је писала песме и изгледа да сам ја од ње наследила тај дар за писање.

- Шта те инспирише?

- Моја инспирација је пре свега природа. Када сам требала да напишем песму "Јесен" дуго сам гледала кроз прозор дрвеће, небо, ливаде и поља.

- Како проводиш слободно време ?

- Слободно време проводим уз музику, гледам телевизију, читам неке занимљиве књиге или часописе.

- Да ли те привлачи још нешто осим поезије, неки спорт или нешто друго?

- Да наравно. Осим поезије привлачи ме још и спорт. Веома сам упућена у сва спортска збивања у нашој земљи и ван ње. Ако бих бирала мој омиљени спорт, била би то сигурно одбојка.

- Мислиш ли када одрастеш, да се бавиш овим послом или имаш неке друге планове?

- Па, још увек не знам чиме ћу се бавити кад одрастем.

- Да ли ти је неки песник узор?

- Сви песници су ми узор. Из сваке песме коју сам прочитала нешто сам поучно и ново научила и због тога сам рекла да су ми сви песници узор.

- Ког писца волиш да читаш?

- Сви писци су ми подједнако драги али највише волим да читам дела Бранка Ћопића. Иако сам прочитала мало његових дела много ми се свидео његов стил писања. Дела су смешна, пуна хумора али исто тако и поучна.

Екипа школских новина жели Бојани пуно среће и успеха у наредном школовању и писању поезије.

Маријана Стојановић

ЈЕСЕН

Стигло је ново годишње доба
и време је да се осети и проба.

То годишње доба је јесен рана
која је дошла и прострла се преко свих грана.

Киша је почела јако да пљушти,
а жуто лишће повија се и шушти.

Дрвеће је тужно и пусто,
а жбуње више није онако зелено и густо.

Јесен јесте бакарна и жута,
али сам ја тужна када видим увело цвеће око пута.

Бојана Милетић,
VI разред

Радован Стаменић, VII разред

СЕЛО МОЈЕ МАЛО

Иза густих шума се налази мој завичај, мало село Северово.

Кроз Северово тече мала река Дервента. Она увек својим малим, тихим гласићем дозива пролеће. Изнад кућа се налазе брда, која су тако зелена да личе на неке љуте ратнике. На пољима су увек људи који вредно раде. У зиму око пута су бели дргуљи, а кад они нестану опет се види зелена густа трава. Када је сучан дан, сунце се огледа у води. Оно своје зраке лагано спушта на земљу на дрвеће покривено снегом. Поточићи тихо жуборе, воњаци као да играју... Веселе птичице цвркућу, пси лају, а људи? Људи весело певуше чобанске песмице, јер већина људи чува овце. Било да је лепо или ружно време, људи су увек весели... Добро, нису баш сви...

Кад сам тужна одем до потока јер је ту најмирније... Куће су скромне и мале. На ливадама расте мирисно и лековито биље као што су љубичица, нана, мајчина душица, бела рада, јагорчевина, камилица, кантарион...

У Северову се налази школа у коју сам и ја ишла четири године. У њој сам стекла нове пријатеље, ту сам научила да читам и пишем. Школа је велика и окречена у розе. Као и свако село и Северово има доста пашњака и поља...

Иако је мало село, у Северову ће увек имати места за све људе, црне, беле, жуте...

Бојана Савић, VI разред

Славко Симоновић, III разред

Сузана Милутиновић, III разред

ЗИМА

Ево одлази јесен жута
а зима је већ на пола пута.

Снег је прекрио поље цело
и оно је сад сво бело.

Беле пахуље падају
а деца се снегу и грудвању радују.

Сада ће сви да се санкају и скијају
али не и да после кијају.

Медо у својој пећини једе мед
а ми смо ево дочекали први снег.

Мићо Врањевац, V разред

Бојана Милетић,
VI разред

Сузана Милутиновић, III разред

Да ли знате?

Холандија је земља чији је ниво нижи од мора. Зато кад хоће да се бућну у море, Холанђани морају да скачу увис.

ДА ЛИ ЗНАТЕ ДА ЈЕ ТУРСКА...

- на дба континента: Азији и Ебропи
- у средишту између Ебропе, Азије, Русије и Средњег Истока
- на обалама три мора: Средоземног, Егејског и Црног
- земља у којој је 70% становништва млађе од 35 година
- обезбеђује 70% пешника у свету
- има једну од највећих светских кухиња
- на обе обале мореуза Босфор који је премоштен са дба велика моста који обезбеђује приступ Средњој Азији, Русији и Источној Ебропи.

BIG BEN - ВЕЛИКИ БЕН

У Лондону поред великог британског парламента и реке Темзе налази се торањ висок сто метара са великим механичким часовником познатим нам под именом "Big Ben" (велики Бен). У ствари име Биг Бен није име часовника него великог звона тешког 13 т које искуцава сваког округлог часа. Звон је добило име по сер Бенцамину Бену Холу који је био министар за изградњу када је часовник направљен, око 1860. године. Репутација да је Биг Бен један од најтачнијих часовника на свету била је пољуљана 1945. године када је једно јато чворака слетело на велику казаљку и успорило часовник за пет минута.

НАЈФОТОГЕНИЧНИЈИ ВРХ АЛПИ

Матехорн је планински врх у Алпима (Апенински Алпи), на граници Швајцарске и Италије. Висок је 4478 метара и има облик тростране пирамиде која се издиже скоро 1000 метара изнад планинских хрбата покривених леденицама. Реч "horn" (rog) упућује на облик овог особеног врха чије је стране обликовала ледничка ерозија. У Алпима има врхова са већом надморском висином, али ниједан није тако атрактиван као Матехорн.

КИНЕСКИ ЗИД

Кинески зид је велико архитектонско достигнуће древне Кине. Простире се од Шанхајвана, древног града, који лежи на обали Бохајског мора, до Ђајутвана у провинцији Гансу. Дугачак је 6700 километара.

За Кинески зид се каже да је опседнут духовима хиљада радника који су погинули током његове градње, јер у старо доба није било ни дизалица ни транспортних средстава па су људи морали сав посао сами да обаве. Па ипак, задатак је обављен и Зид је издржао.

Он стоји и данас и представља симбол трајне снаге кинеског народа.

ДЕСЕТ ИСТИНА О АУСТРАЛИЈИ

1. Тасманијски ђаво заиста постоји
2. велики број туриста страда у аустралијским мочварама због тога што неодговорни туристи скидају и односе табле с натписом "пази крокодил"
3. у Аустралији се налази највећа стена на свету "Ayers Rock"
4. просечан Аустралијанац годишње на гардеробу потроши пар стотина долара
5. за разлику од породица емиграната, породице старих Аустралијанаца на мешовите бракове не гледају као на елементарну непогоду
6. волан је на десној страни
7. Аустралијанци зими иду боси, а лети у чизмама
8. најсмртоноснији спорт у Аустралији је пецање на стенама
9. најмања књига у Аустралији је "Оригинални аустралијски кухар"
10. једино се љубав према деци може мерити са љубављу према Рагбију.

Ayers Rock

припремила:
Маријана Сројановић

